

Βασίλης Καρακατσάνης
‘Διακριτή Περιοχή’

Vassilis Karakatsanis
‘Distinct District’

άνοιξη | spring
2020

Πάτρα | Patra

Η Cube Gallery, φιλοξενεί την τελευταία δουλειά του Βασίλη Καρακατσάνη, μέσα από την ατομική του έκθεση, με τίτλο Distinct District | Διακριτή Περιοχή. Η έκθεση αποτελεί τη συνέχεια της ενότητας που έχει ήδη παρουσιαστεί στην Αθήνα, Κύπρο, Δανία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και στην 24η Art Athina. Είναι η δεύτερη κατά σειρά ατομική του έκθεση που φιλοξενείται στην Cube και η 93^η στο βιογραφικό του εικαστικού.

Η σειρά Distinct District | Διακριτή Περιοχή αποτελεί μία εικαστική προσέγγιση του Αθηναϊκού τοπίου, μέσα από προσωπικά βιώματα. Κάθε έργο είναι μια αληθινή ιστορία, που όλες τους διαδραματίστηκαν μέσα στο ασφυκτικό, τσιμεντένιο περιβάλλον, συνοικιών της Αθήνας και του Πειραιά. Ένα προσωπικό ημερολόγιο που για σελιδοδείκτες έχει εκκλησίες, προσδιορίζοντας την κάθε περιοχή. Είναι σημεία "διακριτά", όχι απεικονίζοντας την πραγματικότητα, αλλά τη σύνοψη των συναισθημάτων του καλλιτέχνη και μέσω της εικονικής αυτής πραγματικότητας, προφανώς και του θεατή.

Έπιπλα, αντικείμενα, έντομα και ζώα πρωτοστατούν του αστικού πλέγματος, υπενθυμίζοντας την προσπάθεια μας για έναν αστικό τρόπο ζωής, άλλοτε αυθεντικό και άλλοτε όχι. Ασκητικότητα και αφαίρεση στην απόδοση του αστικού τοπίου, συμβολισμοί με χιούμορ, μέσα από την κατάθεση των προσωπικών του συμπερασμάτων και αποδοχής πλέον, της πραγματικότητας. Αποδοχής και παραδοχής, που χρειάστηκαν 36 χρόνια εικαστικών διαδρομών, για να αποτυπωθούν. Στις περισσότερες θεματικές του ενότητες αποκρυπτογραφεί το αστικό τοπίο, σαν εσωτερική διεργασία.

Στη συγκεκριμένη ενότητα παρουσιάζεται ο περιβάλλον χώρος σαν έκπληξη, με οντότητα θεατρικής δράσης."

Την ενότητα των έργων Distinct District | Διακριτή Περιοχή έχουν προλογίσει οι Νίκος Βατόπουλος και Μανίνα Ζουμπουλάκη.

Cube Gallery, hosts the latest works of the artist Vassilis Karakatsanis, in his solo show entitled Distinct District. This exhibition is the continuity of the unity, in the same title, already presented in Athens, Cyprus, Denmark, the United Arab Emirates and the 24th Art Athina and it is Vassilis Karakatsanis's second solo show hosted in Cube and the 93rd included in his curriculum vitae.

Distinct District is a visual approach to the Athenian landscape through personal experiences. Each painting is a true story that has played out in the suffocating, concrete environment of districts in Athens and Piraeus. A personal journal with churches as bookmarks, identifying each region. These are 'distinct' points, which do not depict reality but rather sum up the artist's feelings and, through this virtual reality, presumably the viewer's too. Furniture, objects, insects and animals stand out against the urban grid, evoking our effort for an urban way of life – at times authentic, at times not. There is asceticism and abstraction in the depiction of the urban landscape, and humorous symbolism, as the artist states his personal conclusions and acceptance of reality. An acceptance and affirmation that required a 36-year artistic journey in order to be expressed. In most of his thematic units, he deciphers the urban landscape as an internal process. Today, surrounding space is presented as a surprise, as theatrical action.

Nikos Vatopoulos and Manina Zouboulaki have written the texts for Distinct District.

"Η Αθήνα του Βασίλη Καρακατσάνη" του Νίκου Βατόπουλου

Το βιωμένο βλέμμα στην πόλη, το βλέμμα εκείνο που σαρώνει τις κρύπτες και τις κόγχες του άστεως, αυτό το βλέμμα, που έχει απόθεμα εμπειρίας, έχει διεκδικήσει το δικαίωμα να είναι ελεύθερο. Απελευθερωμένο από στερεότυπες προσλήψεις της Αθήνας, ο Βασίλης Καρακατσάνης ορίζει την προέκταση ενός ενεργού σχεδίου για την εικαστική χαρτογράφηση μιας πλατειάς προσωπικής τοιχογραφίας. Εκβάλλει στην Αθήνα με μια διάθεση ισότιμης αντιπαράθεσης, πρόσωπο με πρόσωπο, αίσθημα το αίσθημα, χειρονομία τη χειρονομία, για να εξυφάνει εν τέλει το δικό του παλίμψηστο, που φέρει ένα κοινό σώμα αναμνήσεων και επιθυμιών.

Η Αθήνα όπως προβάλλεται μέσα από τα νέα έργα του Βασίλη Καρακατσάνη είναι περισσότερο η ιδέα μιας Αθήνας παρά η αποτύπωσή της. Είναι περισσότερο η συμπύκνωση μιας φαντασίωσης παρά η απεικόνισή της. Γι' αυτό σε αυτήν την επιχειρούμενη απόβαση στο βαθύ σώμα του άστεως, ο Βασίλης Καρακατσάνης, οργανώνοντας μια γέφυρα από την ενότητα των προηγούμενων αστικών «Carpets», ενώνει θραύσματα και αρχιτεκτονεί νέες συγκατοικήσεις. Ανέναντι στις ολομέτωπες όψεις των αστικών πολυκατοικιών και των παλιών σπιτιών, ο Βασίλης Καρακατσάνης, αντιπαραθέτει τις προσωπικές του ιστορίες. Υπάρχει μια σύμπλευση, ανάμεσα στο μύχιο και το εξωστρεφές, σε έναν διάλογο όχι πάντα προφανή. Ο Βασίλης Καρακατσάνης, με μία διάθεση κατανόησης και συμφιλίωσης με την πόλη-τροφό, προεκτείνει ένα βλέμμα, από μία εσωτερική κόγχη προς ένα αστικό ξέφωτο. Εκεί, στην πανσπερμία της πόλης, σε μία αστική σκηνή θεάτρου, συμβαίνουν λίγο-πολύ τα πάντα. Εκείνο, όμως, που μοιάζει να καταλαγιάζει είναι η σιωπή μέσα στην πολυκοσμία, όπως και τα λείψανα των προσωπικών μικρόκοσμων, που σαν τάματα, σαν θυρεοί, σαν σμιλεμένα μενταγιόν σε έναν αστικό καμβά, έρχονται να συμβολίσουν μία νέα, υπό ίδρυση, σχέση.

Ο Βασίλης Καρακατσάνης, κάτοικος του κέντρου της Αθήνας, σε έναν δρόμο που έχει απορροφήσει στρώσεις και στρώσεις γενεών, σε ένα σπίτι που αντηχεί αντιλάλους προγενέστερων κατοίκων, γεμάτο με τον δικό του πλέον, πυκνό και πολύσημο κόσμο, σαν cabinet of curiosities, είναι και ο ίδιος ένας παρατηρητής του άστεως. Η θέα από μέσα προς τα έξω, κυριολεκτικά και μεταφορικά, διασφαλίζει εκείνο το ελάχιστο μιας καθόλα αλληλοτροφοδοτούμενης σχέσης, που συντηρεί χωρίς να συνθλίβει τις σπithes της επιθυμίας.

Σε μια πρώτη ανάγνωση, τα αστικά έργα του Βασίλη Καρακατσάνη φέρνουν, μέσα από τη χρωματική τους έκλαμψη αλλά και μέσα από την ημιρεαλιστική τους απόδοση, κύματα ψυχικής ευφορίας. Αναδύεται - με τάσης αποκάλυψης - μια Αθήνα (με την ευρύτερη έννοια του μητροπολιτικού κέντρου, καθώς περιλαμβάνεται και ο Πειραιάς) που πάλλεται ως ένας ζων οργανισμός με πόρους και αρτηρίες,

όπως ακριβώς και η κάτοψη μιας τυπικής ελληνικής πολυκατοικίας. Η κατά μέτωπο θέαση αυτής της κυψελωτής πολυώροφης κατοικίας γεννά αισθήματα οικειότητας αλλά ταυτόχρονα φέρει μαζί και τους λεπτούς κραδασμούς μιας λαθραίας παρατήρησης.

Ωστόσο, αν και ο καμβάς των σπιτιών και των πολυκατοικιών του Βασίλη Καρακατσάνη - όλος αυτός ο αστικός πυκνωτής που μας προσφέρει - εμφανίζεται πάλλων, εμφατικός, ορμητικός με όλη εκείνη τη σκευή του παρόντος χρόνου, φθάνει διεκδικητικός στις αισθήσεις του θεατή. Μαζί, ακολουθεί και μία αίσθηση ρήγματος, αμφιβολίας ή αμφισβήτησης. Η απουσία διακριτών προσώπων μοιάζει να αδειάζει από ήχους την αστική κιβωτό.

Σαν σε επάλληλα πανό, οι κατά μέτωπο πολυκατοικίες του Βασίλη Καρακατσάνη παρουσιάζονται πυκνές, σχεδόν ασφυκτικές, και το δίχως άλλο βαθιά αθηναϊκές, μέσα από όλες τις σημάνσεις και τα μοτίβα μιας καταχωνιασμένης στο κοινό θυμικό αστικής παρακαταθήκης. Εκεί, σε αυτές τις μισοφωτισμένες θυρίδες, σε αντίστιξη των έντονων χρωμάτων της πρώτης εντύπωσης, αναδύονται ρωμαλέα ως τροπαιοφόρα σύμβολα, με προέλευση την προσωπική μυθολογία του ζωγράφου αλλά όχι μόνο. Τρούλοι ναών, κωδωνοστάσια, αεροπλάνα που ίπτανται, οικόσιτα ζώα σε πρώτο πλάνο, έντομα και άλλα σπαράγματα ανόμοιων και εν πολλοίς απρόβλεπτων πυκνωτών βλέμματος, ορίζουν έναν πολύσημο κόσμο που ζητεί νοηματοδότηση.

Υπάρχει μια τάση για απόσπαση από το ευτελές. Το πρωτογενές, κινητικό και εφήμερο πρώτο επίπεδο του δρόμου δεν ενδιαφέρει και τόσο καθώς αυτό που προκαλεί το ενδιαφέρον είναι τα σπλάχνα του άστεως, οι αλληπάλληλες σειρές των διαμερισμάτων, των παλιών σπιτιών, οι αρχιτεκτονικές προεξοχές, μόνιμες όπως μια στέγη ή εφήμερες όπως μια τέντα, οι επικαλύψεις, οι συγκατοικήσεις, οι αλληλουχίες. Το αστικό κοίτασμα, όπως αυτό προκύπτει και αναφύεται μέσα από την κατά μέτωπο παρατήρηση, μοιάζει να αυτονομείται και να οργανώνει εκ νέου μια άλλη σχέση με τον θεατή.

Η Αθήνα, με εκείνη την ευρεία, καθολική, πληθωρική ερμηνεία του άστεως-μήτρας, αποκαλύπτεται μέσα από μία εικαστική γλώσσα που επιζητεί αφενός να κατατμήσει στερεότυπες προσλήψεις και αφετέρου να επαναδιοργανώσει οικείες επιθυμίες. Τα αστικά τοπία του Βασίλη Καρακατσάνη εγγράφονται στην εικαστική ιστορία της Αθήνας ως λάβαρα και ως τοτέμ αυτογνωσίας, περισσότερο όμως ως κελεύσματα για την κατανόηση, την αποδοχή και εν τέλει την προέκταση και προβολή του προσωπικού κόσμου μέσα στην αστική χροάνη.

Αθήνα, Δεκέμβριος 2018
Νίκος Βατόπουλος (δημοσιογράφος - συγγραφέας)

“Vassilis Karakatsanis’s Athens” by Nikos Vatopoulos

The experienced gaze on the city, the gaze that scans its niches and caches; that gaze, with its reserve of experience, has claimed the right to be free. Unfettered by stereotypical perceptions of Athens, Vassilis Karakatsanis defines the extension of an active plan for the visual mapping of a broad personal fresco. It flows into Athens in a mood of equal confrontation, face to face, feeling by feeling, gesture by gesture, in order to finally exalt its own palimpsest, which carries a common body of memories and desires.

Athens, as shown in Vassilis Karakatsanis’s new works, is more the idea of an Athens than its portrayal. It is more the distillation of a fantasy than its depiction. That is why, in his attempt to access the deep body of the city, by organizing a bridge from his earlier urban ‘Carpets’, Vassilis Karakatsanis, unites fragments and becomes the architect of new co-habitations. Against the full-frontal facades of the urban apartment blocks and old houses, Vassilis Karakatsanis juxtaposes his personal stories. There is a dovetailing between the innermost and the extroverted, in a dialogue that is not always obvious. Vassilis Karakatsanis, in a mood both accepting and conciliatory towards the city-nurturer, extends his gaze, from an inner niche to an urban clearing. There, in the multiethnic, multicultural city, on an urban theatre stage, pretty much everything happens. But what seems to abate is the silence amid the crowd, and also the relics of the personal microcosms, which, like oblations, like blazons, like chiselled pendants on an urban canvas symbolize a new, as yet not fully formed relationship.

Vassilis Karakatsanis, a resident of downtown Athens, on a street that has absorbed layers and layers of generations, in a house resonating with the echoes of previous inhabitants, filled with its own, dense and polysemous world, like a cabinet of curiosities, the artist too is an observer of the city. The view from the inside out, literally and metaphorically, ensures the minimum of a totally interdependent relationship that sustains without crushing the sparks of desire.

At first reading, the urban works of Vassilis Karakatsanis bring, through their colour flashes but also through their semi-realistic rendering, waves of emotional euphoria. What emerges is an Athens (in the broader sense of the metropolitan centre, since Piraeus is also included) with revelatory tendencies, pulsating like a living organism with pores and arteries, just like the floor plan of a typical Greek block of flats. The frontal viewing of this honeycombed, multi-storey home generates feelings of intimacy, but at the same time brings with it the fine vibrations of a clandestine observation.

Yet, even though the canvas of Vassilis Karakatsanis’s houses and apartment buildings – this entire urban condenser that he offers us – appears pulsating, emphatic, gushing with all the equipment of the present time, it arrives laying claim to the viewer’s senses. Along with it comes a sense of breach, doubt or questioning. The absence of distinct faces seems to empty the urban ark of sounds.

Like a sequence of banners, Vassilis Karakatsanis’s full-frontal apartment blocks are dense, almost stifling, and no doubt deeply Athenian, through all the markings and motifs of an urban legacy tucked away in the common affect. There, in these half-illuminated openings, in contrast to the intense colours of the first impression, symbols emerge as robust as trophies, originating in the painter’s personal mythology, though not only his. Domes of temples, bell towers, aeroplanes in flight, house pets in the foreground, insects and other fragments of dissimilar and largely unpredictable gaze condensers, define a polysemous world that asks to be given meaning.

There is a tendency for detachment from the paltry. The primary, mobile and ephemeral first level of the street is not of much interest; what draws the viewer's attention is the viscera of the city, the successive rows of apartments; old houses; architectural protrusions as permanent as a roof or ephemeral as an awning; overlappings; cohabitations; sequences. The urban deposit, as it occurs and emerges through this frontal observation, appears to become autonomous and to re-establish a new relationship with the viewer.

Athens, with that broad, universal, exuberant interpretation of the city-womb, is revealed through a visual language that seeks to break stereotypical perceptions and reorganize familiar desires. Vassilis Karakatsanis's urban landscapes are registered in the visual history of Athens as banners and totems of self-knowledge, but even more as dictates by which to understand, accept and eventually extend and project the personal world into the urban funnel.

Athens, December 2018
Nikos Vatopoulos (Journalist - Author)

Heavy steps into the mud,
sinking uncontrollably in a vague feeling.
Cold and untouched, for countless years,
Breaking my cell, cracking my white form.
I hear the sounds of a lost paradise,
Like songs that have never been sung before,
Like feathers in the wind, flowing around us.

“ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ” της Μανίνας Ζουμπουλάκη

Η Αθήνα όπως δεν την έχετε ξαναδεί: ζωντανή από μέσα προς τα έξω, με εσωτερικότητα και εσωστρέφεια αλλά με χρώματα και αρώματα, που την κάνουν μια μαγική Αθήνα – μια πόλη ιπτάμενη πάνω από το στρίμωγμά της.

Η νέα σειρά έργων του Βασίλη Καρακατσάνη με τίτλο “Distinct District” («Διακριτή Περιοχή») είναι «μια εικαστική προσέγγιση του Αθηναϊκού τοπίου μέσα από προσωπικά βιώματα», όπως λέει ο ίδιος. Και δεν είναι μόνον αυτό.

Οι ωραίες, ξαφνικά, πολυκατοικίες του Βασίλη, κολλημένες η μία πάνω στην άλλη, ανασαίνουν ολοζώντανες μέσα από τις απλωμένες μπουγάδες, τις πολύχρωμες τέντες και τα οδοντωτά μπαλκονάκια. Τρούλοι εκκλησιών αρπάζουν το μάτι σαν σελιδοδείκτες, προσδιορίζοντας συγκεκριμένες περιοχές της Αθήνας και του Πειραιά. Κι ενώ είναι αληθινές όλες αυτές οι εικόνες, με ανθρώπους που κινούνται, κάνουν σεξ και ζούνε πίσω από τα μπαλκόνια... θυμίζουν ταυτόχρονα σκηνικά όπερας.

Ένα τραπέζακι «της γιαγιάς», μια κυπαρισσί αστραφτερή καρέκλα «του γύφτου», μια γυάλα χρυσόφαρου, ένα σακάκι-χαλί, ένα φόρεμα-μοτίβο, όλα σε πρώτο πλάνο, και οι πολυκατοικίες πίσω τους να ανασαίνουν σιωπηλές.

Τα βαθιά χρώματα και οι ανθρώπινες φιγούρες σε ξαφνιάζουν, όπως και τα φουντωτά έντομα, και τα κατοικίδια, που ποζάρουν όλο πονηρή αθωότητα λες και είναι μπροστά σε φωτογραφικό φακό.

Τα τριάντα έξη χρόνια εικαστικών διαδρομών, περιπλανήσεων και ανακαλύψεων στην ζωή και στην τέχνη του Βασίλη Καρακατσάνη, απλώνονται στα τελευταία έργα του πατώντας πάνω σε αναγνωρίσιμα, πλην όμως μεταμφιεσμένα στοιχεία του Αθηναϊκού αστικού τοπίου.

Τα όποια στοιχεία χρησιμοποιούνται με εσωτερικότητα, βάθος που σε εκπλήσσει και σε κρατάει, κατά κάποιο τρόπο, ξαφνιασμένο. Κανένα από τα έργα δεν χάνει το χιούμορ, το χαρακτηριστικό λοξό χαμόγελο του καλλιτέχνη, που τα κάνει ρεαλιστικά και μαζί τρελά σουρεαλιστικά. Αυτή είναι και η υπογραφή του, ο συνδετικός ιστός που δένει όλες τις δουλιές του Βασίλη τα τελευταία σαράντα περίπου χρόνια... κι εδώ την πετυχαίνουμε στην πιο ώριμη, ενδιαφέρουσα και όμορφη, πραγματικά, στιγμή της.

Αθήνα, Οκτώβριος 2018
Μανίνα Ζουμπουλάκη (συγγραφέας)

“VASSILIS KARAKATSANIS” by Manina Zoumboulaki

Athens, as you’ve never seen it before: living from the inside out, with inwardness and introversion, but with colors and perfumes that make it a magical Athens – a city flying above its crowds and cramped spaces.

The new series of works by Vassilis Karakatsanis titled “Distinct District” is, in the words of the painter, “an artistic approach to the Athenian landscape through personal experiences”. But it’s not just that.

Vasilis’s suddenly beautiful apartment buildings, one stuck on the other, breathe vividly through the laundry hanging out to dry, the colorful awnings and the crenellated balconies. Church domes grab the eye like bookmarks, identifying particular areas of Athens and Piraeus. And while all these pictures are real, with people moving, having sex and living behind the balcony doors; at the same time they are reminiscent of opera sets.

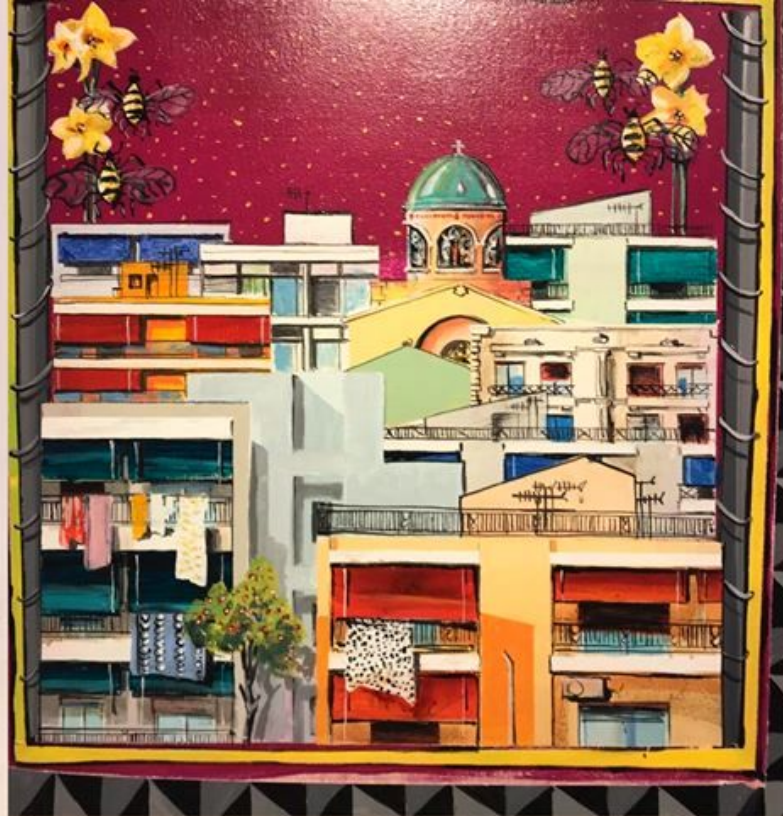
A “grandmother’s” side-table; a shiny, cypress-green plastic chair (the kind gypsies sell off their trucks); a goldfish bowl; a carpet/jacket; a gown/motif, all in the foreground, and the apartment blocks behind them, breathing silently.

The deep colors and human figures take you by surprise, as do the fluffy insects, and the pets that pose, all sly innocence, as if they were in front of a photo lens.

Thirty-six years of visual arts journeys, wanderings and discoveries in the life and art of Vassilis Karakatsanis are spread out over his latest works, resting upon recognizable but disguised elements of the Athenian urban landscape.

All elements are used with inwardness, with a depth that surprises you and, in a way, keeps you in a state of astonishment. None of the works loses the artist’s sense of humor and typical wry smile, making them realistic and wildly surrealist at the same time. This is his signature, the connective tissue that has held together Vassilis’s works over the past forty years or so... and here we come upon it at its most mature, interesting and truly beautiful moment.

Athens, October 2018
Manina Zoumboulaki (writer)

'Distinct District No6' 2018, 140X100cm. acrylic, gouache & oil on canvas

'Distinct District No2' 2017, 140X100cm. acrylic, gouache & oil on canvas

'Distinct District No3' 2018, 140X100cm. acrylic, gouache & oil on canvas

'Distinct District No7' 2018, 140X100cm. acrylic, gouache & oil on canvas

'Distinct District No8' 2018, 100X100cm. acrylic, gouache & oil on canvas

'Distinct District No10' 2018, 100X100cm. acrylic, gouache & oil on canvas

6/02-11-2019
L. BOENHE
K. RUPANANTJING

BOENHE
RUPANANTJING 11-2019

'Distinct District No48' 2019, 50X50cm. acrylic, gouache & oil on canvas
'Distinct District No49' 2019, 50X50cm. acrylic, gouache & oil on canvas

'Distinct District No50' 2019, 50X50cm. acrylic, gouache & oil on canvas
'Distinct District No51' 2019, 50X50cm. acrylic, gouache & oil on canvas

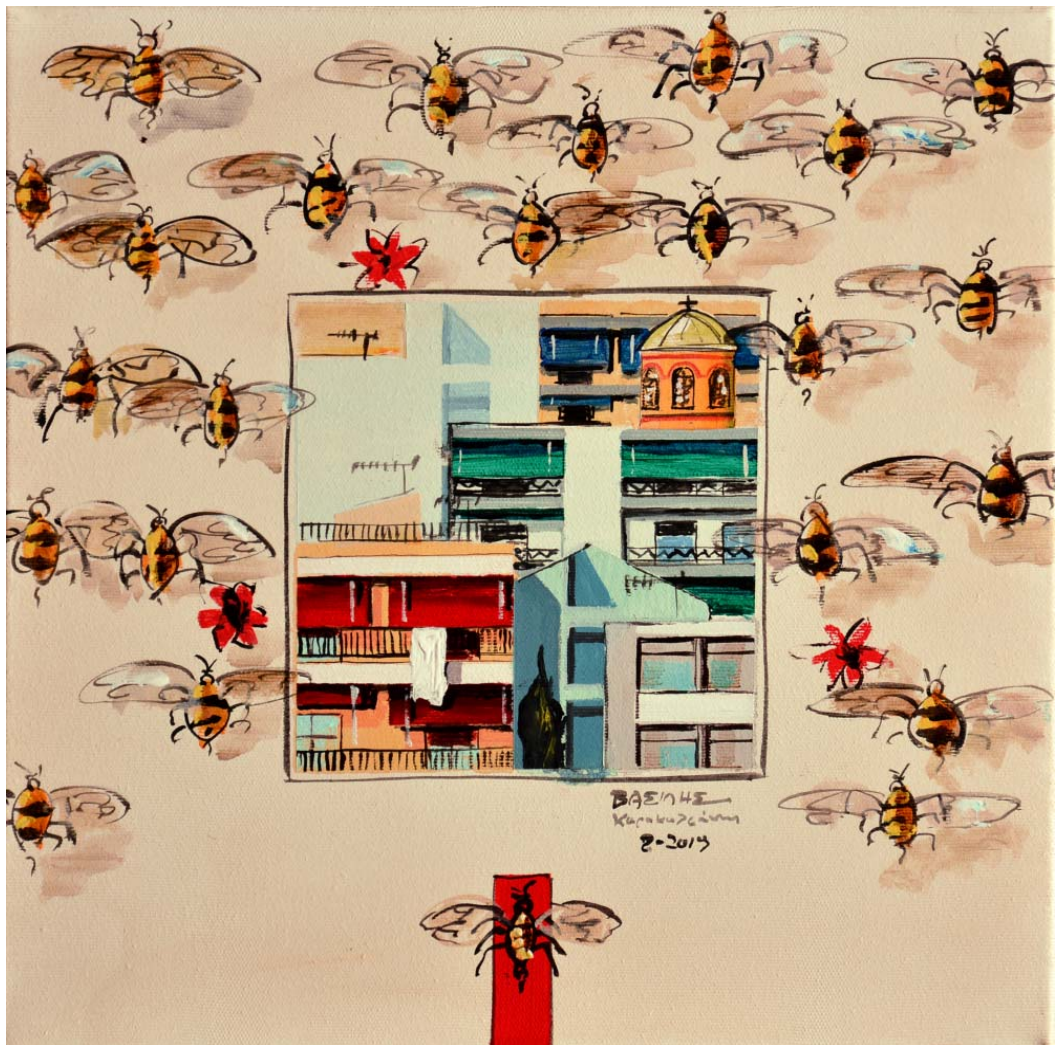
'Distinct District No52' 2019, 50X50cm. acrylic, gouache & oil on canvas
'Distinct District No53' 2019, 50X50cm. acrylic, gouache & oil on canvas

'Distinct District No54' 2019, 40X40cm. acrylic, gouache & oil on canvas
'Distinct District No55' 2019, 40X40cm. acrylic, gouache & oil on canvas

'Distinct District No56' 2019, 40X40cm. acrylic, gouache & oil on canvas
'Distinct District No57' 2019, 40X40cm. acrylic, gouache & oil on canvas

'Distinct District No32' 2019, 035X035cm. acrylic, gouache & oil on canvas
'Distinct District No34' 2019, 035X035cm. acrylic, gouache & oil on canvas

'Distinct District No45' 2019, 035X035cm. acrylic, gouache & oil on canvas

Σύντομο Βιογραφικό
Βασίλης Καρακατσάνης

Ο Βασίλης Καρακατσάνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1957 όπου ζει και εργάζεται. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, Θεωρία της Τέχνης στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Βαρκελώνης και συντήρηση αρχιτεκτονικών μνημείων στο Centro Europeo της Βενετίας, με υποτροφίες του ΙΚΥ, της Ισπανικής Κυβέρνησης και του Συμβουλίου της Ευρώπης. Έχει εκθέσει από το 1982 έως σήμερα, (ατομικές εκθέσεις) στην Ελλάδα, Κύπρο, Ισπανία, Ιταλία, Ινδονησία, Ισημερινό, Τουρκία, Δανία, Η.Α.Ε. & Γερμανία. Αυτή είναι η 93η ατομική του έκθεση. Συμμετείχε σε δεκάδες ομαδικές εκθέσεις, Art Fairs & διεθνείς εκθέσεις. Έργα του βρίσκονται σε μουσεία, ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Short CV
Vassilis Karakatsanis

Vassilis Karakatsanis was born in 1957 in Athens where he lives and works. He studied painting at the Athens School of Fine Arts, art theory at the Barcelona School of Fine Arts, and conservation of architectural monuments at the Centro Europeo in Venice, with scholarships from the Greek State Scholarship Foundation, the Spanish Government and the Council of Europe. From 1982 to the present, he has exhibited his work in Greece, Cyprus, Spain, Italy, Indonesia, Ecuador, Turkey, Denmark and Germany (solo exhibitions). This is his 93rd solo exhibition. He has taken part in dozens of group exhibitions, art fairs and international exhibitions. His works are in museums, as well as private and public collections in Greece and abroad.

Cube Gallery

Μισούλη 39, 26222 Πάτρα
39, Miaouli str., 26222 Patras, Greece
T. +30-2611110069 & +30-6945399754
email: lianazoza@cubegallery.gr
www.cubegallery.gr

Ώρες λειτουργίας: Τρίτη • Πέμπτη • Παρασκευή • 10.00 – 14.00 & 18.00 – 21.00
Τετάρτη • Σάββατο • 10.00 – 14.00 & Κυριακή • Δευτέρα • κλειστά

Opening Hours: Tuesday • Thursday • Friday • 10.00 – 14.00 & 18.00 – 21.00
Wednesday • Saturday • 10.00 – 14.00 & Sunday • Monday • Closed

Χορηγοί | Sponsors:

Χορηγοί επικοινωνίας | Media Sponsors:

